

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/668/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613203341
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7613203341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenej Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, proti žalovanému Ing. M. bývajúcemu v U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 175,27 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 6 C 73/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2014 sp. zn. 5 Co 214/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 9. mája 2013 č.k. 6 C 73/2013-41 rozhodol, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 148,22 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 27. februára 2010 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože ide o drobný spor. Zdôraznil, že ide o časté žaloby, ktoré sa u jednotlivých klientov žalobkyne opakujú a trovy konania a právneho zastúpenia sú vzhľadom na priznanú sumu neprimerané. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobkyňa nebola pri uplatnení svojho nároku úspešná v celom rozsahu.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie účastníkov konania a vedľajšieho účastníka rozsudkom z 9. septembra 2014 sp. zn. 5 Co 214/2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Výrok rozsudku v časti o náhrade trov konania považoval za zákonný, keď správne súd prvého stupňa aplikoval § 150 ods. 2 O.s.p. Zdôraznil, že v danej veci ide o drobný spor, keď súd musel vziať do úvahy aj skutočnosť, že žalobkyňa nebola pri uplatnení svojho nároku úspešná v plnom rozsahu a pritom disponuje kvalitným zázemím pre zastupovanie advokátskou kanceláriou a takýchto žalôb podáva desiatky na rôznych

súdoch Slovenskej republiky. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu, v potvrdzujúcom výroku o náhrade trov prvostupňového konania podala dovolanie žalobkyňa. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a za dovolací dôvod považovala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.). Mala za to, že ak chcel súd rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania s ohľadom na drobnosť sporu v danej veci, tak ako to uvádza odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, musel súd prvého stupňa aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. aj riadne odôvodniť. Podľa jej názoru však bolo v danom prípade použitie § 150 ods. 2 O.s.p. neopodstatnené, keďže nešlo o trovy konania neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Zároveň pri konštatovaní súdov nižších stupňov, že v konaní nemala plný úspech vo veci, mali sudy pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzať z § 142 ods. 3 O.s.p. Navrhla rozsudky nižších súdov v časti náhrady trov konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie prípadne, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v časti trov právneho zastúpenia zmenil tak, že jej prizná náhradu trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní 76,29 Eur ako aj trovy odvolacieho konania.

Žalovaný a vedľajší účastník sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel pritom k záveru, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v § 237 a § 239 O.s.p. (v prejednávanej veci v znení účinnom do 31. decembra 2014).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, avšak pokiaľ rozhodoval o náhrade trov konania má jeho rozhodnutie formu uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1, 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. (okrem iného) neplatia vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania. Dovolateľka napadla dovoláním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

So zreteľom na dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

So zreteľom na dovolateľkou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci jej súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rokovaní 1. decembra 2015 prijalo stanovisko, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na tvrdenie dovolateľky v dovolaní (nedostatočné zdôvodnenia rozhodnutí odvolacím súdom) a obsah dôvodov dovolaním napadnutého rozhodnutia, dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávanej veci výnimočná situácia podľa druhej vety citovaného stanoviska nenastala, keď rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd objasnil dôvody, pre ktoré považoval výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania za správny a vysvetlil okolnosti umožňujúce aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.

Skutočnosť, že by rozhodnutie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prípadne spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O neprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovoateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania dovolateľky nemožno vyvodiť ani z § 239 O.s.p. a ani z § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyně ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalovaný a vedľajší účastník mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.